

Case Study 1

Γυναίκα 68 ετών υποβλήθηκε σε αποσυμπίεση της δεξιάς Ο₃ νωτιαίας ρίζας στο επίπεδο του δεξιού μεσοσπονδυλίου τμήματος Ο₃ – Ο₄.

Η διαδικασία αποσυμπίεσης έγινε με την εφαρμογή ρομποτικής τεχνικής έχοντας σαν αποτέλεσμα την δημιουργία ιδιαιτέρως περιορισμένης έκτασης χειρουργικής τομής.

Η ασθενής βρίσκεται στην άμεση μετεγχειρητική περίοδο με αποτέλεσμα να επιβάλλεται αποφυγή κίνησης υπερέκτασης της Ο.Μ.Σ.Σ.

Το ιστορικό της ασθενούς αλλά και οι απεικονιστικές εξετάσεις στις οποίες έχει υποβληθεί εμφανίζουν σημαντική ατροφία των εκτεινόντων μυών της Ο.Μ.Σ.Σ.

Η επιθυμία του θεράποντος γιατρού περιλαμβάνει την πρώιμη ενεργοποίηση των εκτεινόντων μυών αποφεύγοντας την πρόκληση κίνησης υπερέκτασης.

Case Study 2

Άνδρας 65 ετών υπέστει A.E.E. προ 6μήνου το οποίο έχει εγκαταστήσει αριστερή ημιπάρεση.

Η εγκατεστημένη υπέρτονία των καμπτήρων μυών του αγκώνα σε συνδυασμό με την περιορισμένη ικανότητα εκούσιας δραστηριοποίησης των εκτεινόντων αυτού, δημιουργεί στον ασθενή ιδιαίτερες δυσκολίες στην λειτουργική χρήση του αριστερού άνω άκρου.

Προτροπή του θεράποντος γιατρού είναι η προσπάθεια περιορισμού της εν λόγω υπέρτονίας των καμπτήρων μυών και ταυτόχρονης διευκόλυνσης δραστηριοποίησης των εκτεινόντων μυών.

Case Study 3

Άνδρας 66 ετών υπέστει Α.Ε.Ε. προ έτους το οποίο έχει εγκαταστήσει δεξιά ημιπάρεση με έντονη εμφάνιση αδυναμίας στους μύες του ώμου.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες υπάρχει η υποψία πρόκλησης εξαρθήματος της γληνοβραχιόνιας άρθρωσης.

Προτροπή του θεράποντος γιατρού είναι η ενεργοποίηση των απαγωγών μυών του δεξιού ώμου ώστε να προληφθεί η παραπάνω επιπλοκή.

Case Study 4

Άνδρας 45 ετών έχει υποστεί κάταγμα πτέρνας το οποίο αντιμετωπίστηκε με ακινητοποίηση μέσω γύψινου νάρθηκα. Ο ασθενής παρέμεινε σε πλήρη ακινητοποίηση του άκρου ποδιού για 2 μήνες με πλήρη αποφυγή φόρτισης του κάτω άκρου, γεγονός που προκάλεσε, εκτός των άλλων, εμφανή μυϊκή αδυναμία συνεπεία ατροφίας, των μυών της γαστροκνημίας. Λόγω του πτωχού αποτελέσματος εκούσιας μυϊκής σύσπασης στην εν λόγω μυϊκή ομάδα, αναζητείται από τον θεράποντα γιατρό τρόπος βελτίωσης της μυϊκής ενεργοποίησης.

Case Study 5

Γυναίκα 42 ετών προέρχεται από ιδιοπαθή πάρεση του προσωπικού νεύρου δεξιά η οποία εμφανίστηκε προ 6μήνου. Η ασθενής προσφάτως πέρασε στο στάδιο επαναλειτουργίας του νεύρου όμως με πτωχό αποτέλεσμα εκούσιας σύσπασης συνεπεία του μακρού χρονικού διαστήματος πάρεσης. Παρότρυνση του θεράποντος γιατρού είναι η ενεργοποίηση των μυών που είχαν βρεθεί και εξακολουθούν να βρίσκονται σε κατάσταση λειτουργικής έκπτωσης.

Case Study 6

Άνδρας 62 ετών υπέστη τραυματισμό του μέσου νεύρου στο ύψος του αγκώνα συνεπεία ατυχούς ιατρικού χειρισμού. Ο ασθενής υπεβλήθει άμεσα σε χειρουργική αποκατάσταση του τραυματισμένου νεύρου και βρίσκεται στο στάδιο επανανεύρωσης των μυών που είχαν επηρεαστεί. Παρά το ικανοποιητικό αποτέλεσμα της χειρουργικής διαδικασίας, η εκούσια δραστηριοποίηση των μυών του θέναρος που νευρώνονται κινητικά από το εν λόγω νεύρο δεν είναι η αναμενόμενη. Επιθυμία του θεράποντος γιατρού είναι η ενεργοποίηση των παραπάνω μυών ώστε να ενισχυθεί η διαδικασία της λειτουργικής αποκατάστασης.

Case Study 7

Άνδρας 27 ετών προέρχεται από τραυματισμό του βραχιονίου πλέγματος αριστερά.

Ο τραυματισμός δημιούργησε μη αναστρέψιμες διαταραχές της λειτουργίας του αριστερού άνω άκρου.

Μέρος αυτής της δυσλειτουργίας, έγινε προσπάθεια να αποκατασταθεί με την διαδικασία της τενοντομετάθεσης του ωλένιου καμπτήρα του καρπού σε ρόλο εν τω βάθει κοινού καμπτήρα των δακτύλων.

Επιθυμία του θεράποντος γιατρού είναι η κινητικοαισθητική εκπαίδευση του ασθενούς στην νεότερη χρήση του εν λόγω μυ.

Case Study 8

Γυναίκα 59 ετών προέρχεται από Α.Ε.Ε. το οποίο έχει εγκαταστήσει αριστερή ημιπάρεση.

Η αδυναμία πραγματοποίησης ραχιαίας κάμψης της ποδοκνημικής είναι ιδιαίτερος έκδηλη παρά το γεγονός της απουσίας εμφανούς υπέρτονίας των αντίστοιχων πελματιαίων καμπτήρων.

Θεωρείται ότι η ασθενής έχει την δυνατότητα εκούσιας ενεργοποίησης των ραχιαίων καμπτήρων και η ελλιπής ενεργοποίηση αυτών οφείλεται περισσότερο στην μειωμένη κιναισθητική αντίληψη της ασθενούς.

Επιθυμία του θεράποντος γιατρού είναι η ικανοποιητική ενεργοποίηση των εν λόγω μυών ώστε αυτό να συνεισφέρει στην βελτίωση της κιναισθησίας και κατ'επέκταση της λειτουργικότητας της ασθενούς.